

EL GOVERN DEL SR. MAS PRIVATITZA L'AIGÜA PER ENRIQUIR GRANS FONS D'INVERSIONS

Mite'ls com ens parlen de l'Estat propi i, mentrestant, es venen el País!

El primer candidat a la licitació torna a ser AGBAR, controlada per la francesa SUEZ (25%), però aquesta vegada acompanyada per dos fons d'inversió de pensions; Caisse de Dépot, un fons canadenc (33%) i First State, un fons australià (30%). Fons d'inversió, d'altra banda, coneguts per la seva inversió en armament, grans projectes de mineria aurífera, processos de fractura hidràulica o "fracking" i fracassats processos de privatització de l'aigua, com en el cas de Manila, Filipines. L'altre candidat es el grup Acciona juntament amb un fons d'inversió coreà.

Paradoxalment el Govern de Catalunya utilitza arguments de manca de viabilitat per justificar la privatització d'ATL, però en canvi la seva venda desperta l'interès d'una de les multinacionals de l'aigua més gran del món.

La contrapartida inicial que demana la Generalitat per a la privatització és de 400 M€, xifra que està molt lluny de solucionar el deute de Catalunya, que supera els 48.000 milions d'euros. D'altra banda, tot i que la llei Omnibus, en la qual s'empara la privatització d'ATLL, indica que els beneficis d'aquest procés s'han de invertir en el cycle de l'aigua, es pretén destinar-los a la caixa comuna de la Generalitat, per fer front a qualsevol altre tipus de dèficit o despesa. Això posa en greu perill el finançament de la gestió de l'aigua de la Regió Metropolitana de Barcelona i de tota Catalunya. De debò aquestes són aquestes les mesures anticrisi? O potser ser són els interessos del negoci de l'aigua?

Aquests interessos els pagarem tots els ciutadans. ATL ja ha aprovat una pujada del 70% del cànon d'aigua que repercutirà entre un 25% i un 35% als usuaris. Però revisant els plecs de l'externalització es preveu augmentar més del 100% a partir del gener i arribar al triple al final de la concessió, que s'ha establert en 50 anys, tota una hipoteca democràtica que els ciutadans no han autoritzat. Els beneficis industrials que es repartiran les empreses explotadores de la concessió sobrepassen els 1.600 milions d'euros, mentre queden al calaix tots els plans per fer viable l'empresa pública actual la qual, per exemple, reinverteix en el servei tots els beneficis que n'obté.

La Plataforma Aigua és Vida segueix instant a la Generalitat de Catalunya a paraitzar la privatització d'ATL, per motius socials i ambientals com l'increment immoral de les tarifes, l'empobriment del servei que es produirà, el dèficit democràtic que representa cedir durant 50 anys una institució pública a interessos privats, els nombrosos acomiadaments que presenciarem d'aquí uns mesos, el no manteniment del cabal del Ter i les amenaces sobre el Segre i l'Ebre, així com una expropiació indeguda de les instal·lacions d'aigua que més de 100 municipis han pagat per tal de connectar-se a la xarxa Ter Llobregat. Cal recordar que els plens de 26 municipis que representen 1.218.892 d'habitants han manifestat la seva oposició a l'externalització d'ATL i alguns d'ells, com Vilanova i la Geltrú o Vilafranca del Penedès tenen intenció d'emprendre accions legals en contra aquest procés.

Per sobre dels discursos sobiranistes de l'actual govern es situa la venda del que és patrimoni comú de tots els catalans i catalanes i el desmantellament de tota estructura pública, és a dir, ENS PARLEN DE L'ESTAT PROPI I, MENTRESTANT, ES VENEN EL PAÍS!